

Spørgsmål 101:

Ad L 4, bilag 65, spørgsmål 60. Skal ministerens svar forstås således, at i det konkrete tilfælde ville det være særdeles lidet sandsynligt, at der vil blive statueret omgåelse, således at ministerens svar skal forstås som en bekræftelse af, at eksemplet er realistisk og skatteomgåelsen således mulig?

Kan ministeren bekræfte, at han er gjort bekendt med tilsvarende eksempler, der *ikke* er blevet tilsidesat eller forsøgt tilsidesat?

Spørgsmål 105:

Ad svar på spørgsmål 60, jf. bilag 65. Betyder ministerens svar, at ligningsmyndighederne vil underkende en hovedaktionær, der oppebærer en løn på 200.000 kr. med henvisning til, at lønnen er for lav? Kan ministeren henvise til eksempler fra det virkelige liv, hvor der er sket en underkendelse i et sådant tilfælde?

Svar:

De gældende regler om tilfælde, hvor der kan være tale om, at en hovedaktionær efter aftale med selskabet har fastsat et arbejdsvederlag, der er lavt i forhold til normal aflønning, fremgår af Statens Ligningsdirektorats cirkulære nr. 437 af 5. november 1975 om fikseret vederlag. Cirkulæret vedlægges til orientering.

Det fremgår heraf, at ligningsmyndighederne i almindelighed må acceptere det af parterne fastsatte arbejdsvederlag, selv om det er lavt i forhold til normal aflønning.

Det kan dog ikke udelukkes, at der i visse særlige tilfælde kan ske tilsidesættelse. Ved vurderingen heraf ses der på forskellige faktorer, således som jeg har beskrevet i mit svar på spørgsmål 60.

Jeg må herefter anse det for lidet sandsynligt, at ligningsmyndighederne vil tilsidesætte den konstruktion, der er beskrevet i spørgsmål 60.

For så vidt angår sidste halvdel af spørgsmål 101 kan jeg oplyse, at jeg ikke er bekendt med konkrete tilfælde som det i spørgsmål 60 nævnte, der ikke er tilsidesat eller forsøgt tilsidesat med den begrundelse, at der forelå fikseret vederlag.

Bilag til svar på spørgsmål 105

Meddelelser fra Statens Ligningsdirektorat og Ligningsrådet 1976 s. 284 f

Hovedaktionær/-anpartshaver – fikseret vederlag

Hvor en aktionær eller anpartshaver kontrollerer et selskab og selv arbejder i det, må ligningsmyndighederne i almindelighed acceptere det af parterne fastsatte arbejdsvederlag, selv om det er lavt i forhold til normal aflønning.

Det kan dog ikke udelukkes, at der kan forekomme visse særlige tilfælde, hvor der vil være grundlag for at indkomstbeskatte en hovedaktionær/-anpartshaver af et større arbejdsvederlag end det, han faktisk har modtaget, eller som han efter aftale med selskabet har haft krav på. Sådanne særlige tilfælde vil imidlertid kun foreligge, *hvor* hovedaktionærens/-anpartshaverens personlige erhvervssevne er afgørende for indkomstens erhvervelse, *hvor* han reelt over for kundekredsen er den forpligtede med hensyn til indsatsen, og *hvor* den i selskabet for erhvervsudøvelsen nødvendige kapital er minimal, således at selskabsformen må anses for

valgt udelukkende med henblik på at undgå personbeskatning af indkomsten.

Her kan der blive tale om at overføre et yderligere beløb til beskatning som arbejdsvederlag hos aktionæren/anpartshaveren, så vederlaget svarer til den betaling, det måtte anses for muligt at opnå i et almindeligt arbejdsforhold af tilsvarende art og omfang.

Selskabets skattepligtige indkomst nedsættes i så fald med det samme beløb, som er tillagt personens skattepligtige indkomst som yderligere arbejdsvederlag, idet det forudsættes, at beløbet udbetales til eller godskrives aktionæren i tilknytning til den stedfundne beskatning.

For at sikre, at sådanne sager kun rejses, når betingelserne herfor er til stede, skal disse sager indberettes til Statsskattedirektorat.

Tilsvarende regler gælder ved lave rente- eller lejeindtægter.

Det anførte medfører ingen ændring i reglen om, at beskatningen ved salg af aktiver til un-